

Bratia a sestry,

Saul už bol za kráľa pomazaný Samuelom. Bol aj zvolený ľuďmi, ale až dnešným textom sa ten celý proces ustanovenia za kráľa završí. Stalo sa tak skrze pomoc blížnym.

Všetko sa to začalo vpádom nepriateľského národa pod vedením kráľa Nácháša na územie Izraelcov. Tým nepriateľským národom boli Ammónci. Pritom krajiny Ammón a Izrael mali spoločné hranice. Dokonca tieto dva národy mali spoločnú minulosť, ako to potvrdzujú slová z 1. knihy Mojžišovej, kde čítame: *A mladšia tiež porodila syna a dala mu meno Ben Ammí. On je praotcom Ammóncov až podnes.* (19, 38) Ammónci a Izraelci mali rovnakého predka – Lóta, ale ich cesty sa rozišli dvoma rozdielnymi smermi. Hoci boli Ammónci blízki príbuzní Izraela, boli aj zarytými nepriateľmi Božieho ľudu. Rozchádzali sa hlavne v otázke náboženstva, a preto aj Mojžišov zákon zakazoval Ammóncom prístup do zhromaždenia Božieho ľudu.

Ammóncov viedol Nácháš. Toto meno znamená had. Vieme, že had sa stal symbolom diabla, pokašiteľa. Nácháš už len tým svojim menom musel vzbudzovať v Izraelcoch strach. Nácháš sa so svojim vojskom usadil pri meste Jábéš na území Gileád. Obyvateľov mesta zachvátil veľký strach. Svedčí o tom ich konanie. Vôbec nemysleli na nejaký vzdor, ale hneď sa snažili uzatvoriť zmluvu o vazalstve, podľa ktorej by sa síce stali otrokmi, ale neboli by vyhladení.

Nácháš však stanovil veľmi prísne podmienky otroctva, a preto sa obyvatelia mesta rozhodli predsa len vyhľadať pomoc. Nácháš im na to veľkoryso dáva čas sedem dní. Môžeme tomu rozumieť tak, že ani trochu nedúfal, že by ho niekto mohol poraziť a daný dlhý termín je výrazom nadutej povýšenosti a sebadôvery.

Vyslali teda poslov do okolitých miest s prosbou o pomoc. Nevieme, ako na prosbu o pomoc reagovali v iných mestách, pretože text sleduje poslov, ktorí prišli do Gibeje – do mesta, z ktorého pochádzal Saul. Gibejčania nad zvesťou poslov nariekajú. Jediný, kto niečo urobí, bude Saul. Tak sa konečne stane kráľom. Keď sa Saul dozvedel o nepriateľskom útoku susedného národa, naplnil ho Duch Boží a vzbĺkol veľkým hnev.

Je to svedectvo o tom, že Boh posielal svojmu ľudu pomoc v ťažkých časoch. Saul po posloch svojich krajanov povzbudzuje, aby sa nebáli a uistuje ich, že im príde pomoc. Keď už bolo po boji, Saul povedal, že záchranu im spôsobil Hospodin. Bol to Saul, ktorý inicioval a aj viedol odpor. Keď zvíťazili, nepripísal si zásluhy, ale pozornosť ľudí upriamil na Boha. Za víťazstvom ľudu pod vedením Saula sme vidieť Božie riadenie. Pán Boh sa neustále stará o svoj ľud. Pomáha ľuďom rôznymi spôsobmi a hovorí o tom aj dnešný príbeh o porážke Ammóncov. Duch Boží viedol Saula, a preto smel zvíťaziť nad nepriateľom.

Keď do našich životov prídu ťažkosti, hľadáme pomoc v Bohu! Keď útočí nepriateľ, dúfajme v Božiu záchranu. V prípade Izraelcov boli nepriateľmi Ammónci, ale nepriatelia, ktorí zasahujú naše životy môžu mať aj iné podoby. Takým nepriateľom môže byť aj choroba, nejaké nešťastie alebo úraz, alebo aj pochybnosti či beznádej, nečakané problémy, ťažkosti alebo komplikácie. Keď do našich životov príde niečo, čo nám ubližuje alebo nás ohrozuje, volajme o pomoc k Pánu Bohu.

Počuli sme, že v Saulovi vzplanul veľký hnev. Hnev človeka je skoro vždy spojený s emóciami a je veľakrát neriadený, nespravodlivý, škodlivý a zničujúci. Práve preto aj v Biblii čítame výstrahy, aby sa človek nenechal ovládnuť a viesť hnevom. V Prísloviach je napísané: *Je ťou pre človeka držať sa ďaleko od sporu, a blázon je každý, kto vybuchne v hneve* (20, 3) alebo *Posmešníci poburujú mesto, ale múdri utišujú hnev* (29, 8) Tiež v Novom zákone, v Liste do Efezu, čítame: *Hnevajte sa, ale nehrešte; nech slnko nezapadá nad vašim hnevom.* (4, 26) V hneve veľakrát vykonáme to, čo neskôr ľutujeme!

Avšak hnev, ktorý naplnil Saula, sa viacej podobá hnevu Božiemu, než hnevu ľudskému. Bol to spravodlivý hnev nad nepravosťou, ktorá sa diala jeho spolubratom a spolusestrám. V Biblii na viacerých miestach čítame o tom, že Boh sa hnevá. Stále je to však hnev voči hriechu a bezpráviu. Hnev Boží je oprávnený hnev nad tým, čo je zlé. Pán Boh viedol Saula, aby pomohol iným veriacim. Konečne zaujal pozíciu, do ktorej ho Pán Boh povolal a postavil. Kráľ je vodca a Saul vedie svoj ľud, aby boli zachránení tí, ktorí sú slabí.

Už v 9. kapitole 1. knihy Samuelovej je napísané Božie slovo, že kráľ je Božia odpoveď na volanie ľudí o pomoc. Vtedy Boh uistoval proroka Samuela, že kráľ Saul vyslobodí ľud z rúk Filištíncov.(16. v.) Saul vyslobodzuje Boží ľud aj spod hroziaceho nebezpečenstva od Ammóncov.

Boh nezavrhol svoj ľud ani vtedy, keď hrešili. Znova a znova im pomáhal. O Božej záchrane a vyslobodení, nečítame len v dnešnom príbehu, ale môžeme povedať, že je to hlavný motív celej Biblie. Biblia, ako jeden celok mnohých kníh, je jedno veľké svedectvo o Božích spasiteľských skutkoch. Bohu na ľudoch záleží. Nie je mu jedno, čo sa s nami deje alebo čo prežívame. Vtedy poslal Saula, aby Izraelci neboli v otroctve pod Ammóncami. Neskôr poslal Ježiša, aby všetci ľudia neboli spútaní hriechom a smrťou. Trojjediný Boh sa o nás stará. Boh nás nielen stvoril. Nie sme ponechaní napospas náhode alebo osudu. Boh je s nami, aj keď sme hriešni. Vyslobodil nás skrze Ježiša Krista. Duch Svätý nás vedie, aby sme poznali Božie slovo.

Chváľme Boha! Ďakujme mu za spasenie. Chváľme Ho, že nás neponechal v moci nepriateľa. Boh je víťaz, a preto sa radujme, vzdávajme Bohu vďaku a oslavujme Jeho meno. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v knihe Zjavenie Jána v 3. k.:

„Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou. Kto zvíťazí, tomu umožním sedieť so mnou na mojom tróne, tak ako aj ja som zvíťazil a sedím so svojím Otcem na Jeho tróne.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje naše srdcia i naše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen.